

رئیس سازمان صدا و سیما:

مهم‌ترین مسأله رسانه ملی در نگاه فرهنگی است

رئیس سازمان صدا و سیما افزود: مهم‌ترین مسأله رسانه ملی در یک نوع نگاه فرهنگی است که آن نیز باید حل شده؛ اینکه یک نگاه فرهنگی در آن وجود داشته باشد و ما تلاش می‌کنیم این اتفاق بیفتد. به گزارش تسنیم، محمد سرفراز، رئیس سازمان صدا و سیما در مراسم آیین ۲۴ساعته شدن شبکه آذری شبکه سحر گفت: شبکه سحر در حال حاضر به چندین شبکه تلویزیونی تبدیل شده است که شامل ۶ زبان زنده دنیا و ۲ کانال ۲۴ ساعته است. عمدتاً کشورهای همسایه از این شبکه بهره‌مند هستند، وی در پاسخ به سؤال خبرنگاری درباره وجود اختلاف او با علی‌اصغر پورمحمدی، معاونت رسانه ملی گفت: اگر شماها شایعه‌ها را پخش نکنید این مسائل واقعیت ندارد. رئیس سازمان صدا و سیما خاطرنشان کرد، ما وظیفه‌ای در مقابل دولت داریم که هم دیدگاه‌های دولت را اطلاع‌رسانی می‌کنیم و هم انتقادات مردم را در رسانه منتشر می‌کنیم. همچنین رئیس سازمان صدا و سیما در این مراسم از تأسیس یک شبکه تعاملی خبر داد و گفت: شبکه تعاملی داخلی در ۲-۳ ماه آینده راه‌اندازی می‌شود. در پایان این برنامه از سایت جدید و لوگو شبکه جهانی سحر و نرم‌افزار تفسیر قرآن «راهی به سوی نور» رونمایی شد.

نگاه عکاسان به شهدا

در جشنواره «قاب‌های بهشتی»

سومین جشنواره عکس «قاب‌های بهشتی» در حالی برگزار شد که در معرفی کرد که سخنرانان آن تأکید داشتند مسأله جنگ و شهیدان را باید با ایزر هنر ثبت و ماندگار کرد. به گزارش مهر، مراسم اختتامیه سومین جشنواره عکس «قاب‌های بهشتی» شامگاه شنبه دوم خردادماه با اهدای جوایز به برندگان این رویداد در فرهنگسرای اندیشه تهران برگزار شد. سعید آلاپوش، رئیس جشنواره عکس «قاب‌های بهشتی» در این مراسم با تقدیر از شرکت‌کنندگان گفت: خداوند را شکر می‌کنم برای سومین سال این توفیق را داریم که در «شبکه تصویر» سال جدید با یاد و خاطره شهدا آغاز کنیم و تلاش کنیم با این رویداد، بخشی از مخاطبان را همراه خود کرده و یاد و خاطره شهدا را زنده نگاهداریم. مدیر شبکه تصویر افزود: فضای معنوی و متفاوت درباره ارتباط خانواده‌ها با فرزندان شهید سوزه ارزشمندی برای عکاسی بود و جشنواره «قاب‌های بهشتی» به همین منظور شکل گرفت. آثار این جشنواره در ۲ بخش حرفه‌ای و شهروندی ارائه شد که در این بخش با نگاهی که به فرهنگسازی و گسترش فرهنگ شهادت‌داشتمی از شهروندانمان خواستیم آثار خود را به دبیرخانه ارسال کنند. وی تصریح کرد: هدف از برگزاری جشنواره این است که در پدیده این خانواده‌ها چه کردند که چنین فرزندان را تربیت کردند و حتی بعد از شهادت‌شان نهنها ناراحت نیستند بلکه به آنچه که تربیت کرده‌اند افتخار می‌کنند. در ادامه برگزاری بخش‌های مختلف انتخاب شدند و در بخش «بهترین عکس از نگاه خانواده معظم شهدا»، امیرعلی رزاقی از شهر ساری و در بخش بهترین عکس از نگاه موسسه فرهنگی رسانه‌ای تامین محتوا سجاد دادپور از اردبیل جوایز خود را از خانواده شهیدان والا مقام محمدرضا عبدالله، علی‌عبدالله‌زاده و جان‌بزرگی دریافت کردند. به‌عنوان نفر اول، عصمت یادگاریان از قوچان به‌عنوان نفر دوم و جواد جلالی از تهران به‌عنوان رتبه سوم جوایز خود را دریافت کردند. در بخش حرفه‌ای نیز محسن نوروزی‌فر به‌عنوان نفر اول، هادی هیریدوش به‌عنوان نفر دوم و مجید عسگری‌پور به‌عنوان نفر سوم انتخاب شدند.

سیاست‌های سال ۹۴ سینمای ایران اعلام شد

دفترچه رویکردها، راهبردها و سیاست‌های سازمان سینمایی مدون شده در ۸ فصل، برای اجرایی شدن در سال ۹۴ منتشر شد. به گزارش تسنیم، در این دفترچه به ترتیب، سیاست‌های سازمان سینمایی در زمینه‌هایی همچون حمایت از تولید و عرضه آثار سینمایی و سمعی و بصری، توسعه فضای نمایش سینما، توسعه نمایش خانگی آثار سینمایی و سمعی و بصری، حضور بین‌المللی سینمای ایران، آکران، توزیع و عرضه حرفه‌ای محصولات سینمایی و سمعی و بصری، ارتقای منزلت اجتماعی سینماگران و توانمندسازی صنوف سینمایی، صیانت، حفظ و معرفی میراث و اسناد سینمایی و سمعی و بصری و روزآمدسازی تجهیزات و توسعه فناوری‌های سینمایی و سمعی و بصری سینماگران مدون شده است.

گفت‌وگوی «وطن امروز» با حسین شمقدری، کارگردان فیلم «سی‌وسه سال سکوت»!

جانبازان حرف‌های زیادی برای گفتن دارند

مرتضی اسماعیل دوست: چگونه می‌توان رنج سال‌ها درد را به جان خرید و همچنان استوار به ریشه‌ها ماند و حتی در غربت هم دل در گروی نظام داشت؟

فیلم مستند «سی‌وسه سال سکوت»، روایتی از این دل‌دلاگی است و حال در ایام نکوداشت مقام جانباز و از پی‌گفت‌وگو با حسین شمقدری، کارگردان این اثر با دل‌آوری آشنا می‌شویم که دیگر حنجره‌ای برای بیان ناگفته‌ها ندارد.

■ ایده فیلم «سی‌وسه سال سکوت» از قبل در برنامه‌تان وجود داشت یا از دل اتفاقی خاص رقم خورد؟ هنگام ساخت فیلم «میراث البرتا ۲» با گروه‌های مختلفی از ایرانی‌های پناهنده در خارج از کشور آشنا شدیم که البته پنهان‌دگی آنها از انواع متفاوت بود. به هر حال افراد خاصی که دیدگاهی مخالف دارند با توجه به اینکه خط‌مشی‌شان مشخص است، دیگر نمی‌توان کاری با آنها داشت اما دسته‌ای هم در میان آنها حضور داشتند که جانباز جنگ بودند و در رفتارشان نگاهی مغرضانه وجود نداشت و به هر دلیلی پنهان‌دگی شده بودند. این برای ما می‌توانست به‌عنوان مسأله‌ای دراماتیک برای ساخت اثری مجزا قابل توجه باشد.

■ با کاراکتر خاص ابوالفضل دوزنده که بخش اعظمی از روایت را در فیلم به پیش می‌برد، چگونه آشنا شدید؟ در ابتدا ایشان را نمی‌شناختیم و طی تحقیقات به عمل آمده برای جانبازانی که در خارج از کشور هستند، این کاراکتر به ما معرفی شد و شخصیت جذابی برپیمان داشت. مسأله مهم درباره این جانباز که همه وجود خود را در راه کشور داده بود، این می‌توانست باشد که چرا این شخص به جایی رسیده که تصمیم گرفته پنهان‌دگی یک کشور بیگانه شود؟ آن هم به کشوری که به وضوح از حامیان جنگ علیه ایران بوده است. ما این مسأله را دنبال کردیم که محل کشمکش و خط سیر اصلی فیلم «سی‌وسه سال سکوت» شد. شخص آقای دوزنده برخلاف خیلی‌ها که ترس برای گفتن حقایق داشتند، با جسارت همه چیز را عنوان می‌کرد و وقتی به ما معرفی شد، اثر ما شکل خاصی پیدا کرد.

■ این احتیاط برای نگفتن حقایق و نسیکستن سکوتی چندساله به چه علت بود؟ از طرف کشور آلمان که پنهان‌دگی آنجا بودند این راه‌ها را داشتند که بعد از مصاحبه بابت مسائل کاری و بیمه‌های درمانی تحت فشار قرار بگیرند، حتی اعتقاد داشتند حضور در فیلم می‌تواند از داخل ایران هم برایشان مشکلاتی پیش بیاورد. البته آنهایی هم که جواب رد برای گفت‌وگو دادند، حاضر بودند ساعات‌ها بدون دوربین با ما یا مسئولان صحبت کنند. حتی بعد از اتمام فیلم آقای دوزنده می‌گفت خیلی از جانبازان از ایشان بابت گفتن مسائل مختلف تشکر کردند. از طرفی خیلی‌ها به وی گفتند دیگر نمی‌توانی بعد از این گفته‌ها به ایران بروی، وقتی من از آقای دوزنده پرسیدم چه تصمیمی داری؟ ایشان گفت من هر وقت بخواهم به ایران خواهم آمد.

■ ایشان در فیلم شما با وجود معضلات بیماری همچنان آن شجاعت رزمندگی را حفظ کرده بودند. در فیلم اشاره می‌شود که آقای دوزنده با چه شرایط سختی برای درمان خود به کشوری غربی آمده است و با وجودی که شوری پزشکی آن زمان قطع امید از درمانش کرده بود، با تمام تلاش خود، به آلمان رساند و عمل‌های زیادی را گذراند تا بتواند زنده بماند. این شخصیت با همان جسارت حاضر شده بود با ما حرف بزند. ایشان در همان اوایل جنگ به شکل شدیدی مجروح می‌شود و با وجودی که نزدیک به ۴۰ عمل را انجام داده همچنان شجاعانه زندگی می‌کند. البته بعد از پایان فیلم و طی یک عمل جراحی، حنجره این جانباز خارج شده است.

■ در فیلم «از کرخه تا راین»، آقای حاتم‌کیا، ساکنسی از مواجهه سعید، کاراکتر اصلی فیلم با جانبازی بی‌سجی وجود دارد که به دنبال پنهان‌دگی در کشور آلمان است و از طرفی در فیلم «آرانس شینهای» هم حادثه محرک، عدم اعزام جانبازان با نام عباس برای معالجه به خارج از کشور است. شما چقدر از این فیلم‌ها الهام گرفتید؟

من به آقای حاتم‌کیا علاقه خاصی دارم اما

تفاوت مستند ما بویژه با فیلم «از کرخه تا راین»

این است که ما برخلاف آن فیلم داریم از شخصیتی مانند دوزنده تجلیل می‌کنیم. البته موقعیت‌های این فیلم‌ها متفاوت است. اگر چه کاراکتر نوذر در فیلم «از کرخه تا راین» به لحاظ شباهت ظاهری و صدا خیلی شبیه آقای دوزنده در فیلم من است اما در آنجا ما به کاراکتر نوذر حق نمی‌دهیم، چرا که می‌گوید برای اینکه به احترام بوسیم، به نظرم در پنهان‌دگی شوم‌اما دوزنده با توجه به همه بی‌احترامی‌ها همچنان علاقه‌مند به کشور و نظام خود است. دوزنده به ناچار و به خاطر عدم حمایت لازم در داخل کشور به آلمان رفته تا برای درمان خود اقدام کند و در آنجا شخصیتی بزرگوار مانند پروفیسور سمعی بود که ۲ سال هزینه درمان این شخص را داد.

■ فیلم شما در مرز باریکی از پرداخت به موضوعی ملتپنهانه به خوبی گذر کرد. چه راهی برای رسیدن به نقدی درون‌گفت‌مانی در این فیلم ترسیم کردید؟ کاری که کردیم این بود که با همه مسأله‌ای که رخ داد، شخصیت جانبازی چون دوزنده را در فیلم مانند یک قهرمان نشان دادیم، چرا که این شخص از جان خود گذشت و دردهای بسیاری را برای سربلندی کشورش کشید. دوزنده در فیلم می‌گوید با وجود همه ناملایمات و انتقادی که خواهد داشت، هنوز به نظام خود وفادار است و ارادت خاصی به رهبرش دارد حتی در کشوری بیگانه، فرزندش را چنان تربیت می‌کند که در همان مسیر ولایت‌مداری پیش برود و ما می‌بینیم در فیلم، فرزند آقای دوزنده به مرجع تقلید خود امام خلمنه‌ای می‌گوید، ما در این فیلم به شکلی عادلانه رفتار کردیم و اگر انتقادی بوده از همه جناح‌ها صورت گرفت و برای همین نمی‌توان صدقات فیلم را زیر سؤال برد. جانبازان حرف‌های زیادی برای گفتن دارند و دوزنده هم به‌عنوان شخصی معتقد در این فیلم به بیان دغدغه‌ها می‌پردازد.

■ تمرکز شما در فیلم «سی‌وسه سال سکوت» مبتنی بر تعلق خاطر جانبازی است که همچنان با فرسنگ‌ها فاصله جغرافیایی، ولایت‌مدار باقی مانده است. حالا چرا بر زگردانی چون دوزنده باید درواز سوزمینی باشند که برایشان جان داده‌اند؟

جفاهای بسیاری بر امتثال دوزنده شده است که ایشان در فیلم بازگو می‌کند. اما با این وجود این جانباز همچنان ارادت خود را به نظام و رهبری حفظ کرده، چرا که ریشه نظام را سالم می‌داند و اگر انتقادی دارد از برخی مسؤولانی است که در برابر این افراد کم‌کاری کردند.

■ فیلم به ترویج نوعی کرامت انسانی می‌پردازد و تصویری که از جانباز قهرمانی مانند دوزنده نشان می‌دهد، موجب همدلی مخاطب می‌شود. لحن روایت هم به شکلی ساده و همراهی‌کننده با راوی است. از ابتدا طرح خود را بر این چارچوب گذاشته بودید؟

بله! همین طور است. من همه سعی خود را کردم تا اثری گویا از احوال این مردان قهرمان ارائه کنم. حتی برای اینکه منصف در ارائه باشم، از بسیاری از علایق شخصی خود دست کشیدم تا نگاهی یکسان به همه جناح‌ها و شخصیت‌ها داشته باشم. به همین منظور تا حالا کسی را ندیدم که فیلم را ببیند و با آن همدلی نکرده باشد.

■ فیلم «سی‌وسه سال سکوت» بویژه در این روزهای بزرگداشت مقام جانبازان می‌تواند در مراکز گسترده‌تر هم به نمایش در آید. تا به حال به جز فضای مجازی به دنبال آکران فیلم در مراکز برای

گفت‌وگوی «وطن امروز» با حسین شمقدری، کارگردان فیلم «سی‌وسه سال سکوت»!

جانبازان حرف‌های زیادی برای گفتن دارند

تفنگ ندارد» این مسأله را به‌خوبی حس کردیم. حالا با گذشت چند سال، وضعیت فیلمسازی در این گروه به شکلی تعریف شده و مشخص به پیش می‌رود و ما حتی آثاری برجسته‌تر از همین نسل را از طریق تلویزیون و شبکه افق می‌بینیم. البته به نظرم باید به آفت‌های فیلمسازی در این گروه هم توجه شود.

■ آفت‌های احتمالی در این مسیر چه می‌تواند باشد؟ اینکه یک عده از بچه‌ها از آن حال و هوای ابتدایی دور شدند و آثارشان آن مخاطب گذشته را دیگر ندارد. روزمرگی و عدم اشتیاق لازم می‌تواند آفت فیلمسازی باشد. از طرفی برخی‌ها به دنبال کار سفارشی هستند. یکی از مسأله‌ای که ما از ابتدا به دنبالش بودیم، این بود که بتوانیم فیلم‌های خود را بفروشیم و هزینه‌های صورت گرفته را به دست بیاوریم. حالا هم در سبایت فیلم «سی‌وسه سال سکوت» داریم لینک دانلود فیلم را می‌فروشیم، وقتی ما بتوانیم در این مسیر متکی به خود باشیم، دیگر می‌دانیم برای ساخت فیلم‌ها چه تصمیمی بگیریم و از سفارش‌پذیری و تنبلی دور می‌شویم.

■ گروه شما دور از هر گونه رکودی همچنان به دنبال ساخت آثار است. اما از همان اول سعی کردیم متکی به هیچ نهاد دولتی نباشیم و به شکل خصوصی کار کنیم. از طرفی به دنبال عرضه و فروش فیلم‌ها بودیم، البته مشکلات حق‌کی‌رایت می‌تواند مانعی باشد اما شکر خدا در همین یک هفته از ارائه فیلم، فروش آن حتی از فیلم‌های گذشته هم بهتر بوده است و ان‌شاءالله اگر بتوانیم با فروش اینترنتی فیلم به بازگشت سرمایه برسیم، آن وقت می‌توانیم به معنای واقعی به سینمایی مستقل تکیه کنیم. سینمایی که متکی به کسی نیست و براساس اندیشه‌های انقلابی می‌خواهد صدای مردم باشد و با همه اعتقادی که دارد به دنبال انتقاد هم است. بچه‌های ما به دنبال دیده شدن آثار و تأثیرگذاری از این هستند و این خیلی مهم است. در میان انواع فیلم‌ها مخاطب خود را داشته باشید که تا الان گروه ما توانسته در این مسیر موفق باشد.

■ ایده بعدی‌تان در این مسیر چیست؟

«میراث البرتا ۳» را که در یکی، دو سال اخیر به دنبال ساختش بودیم به انجام خواهیم رساند. البته خوشحالیم که در این راه توفیق پرداخت به زندگی جانباز بزرگوار در فیلم «سی‌وسه سال سکوت» به نقد بکشیم. کاری که در مستند «سی‌وسه سال سکوت» کردیم، مقایسه نحوه رفتار ما با رزمندگان خود در مقابل کشورهای دیگر است. ما در فیلم هم داریم که در میدان شارل دوگل پاریس که منطقه پر رفت و آمدی برای گردشگران است، هر روز در زمان خاصی به تجلیل از قهرمانان خود می‌پردازند. توجه به این نوع رفتارها می‌تواند برای ما ایجاد سوال کند و برای همین است که شما می‌بینید بحث مهاجرت در آثار مهم بوده است.

■ نسل فیلمسازی‌اتی مانند شما را از رویش‌های جشنواره مردمی عمار می‌دانند. تا چه حد این جشنواره به پویایی‌نگره جدید فیلمسازی در ایران کمک کرده است؟ ما براساس اتفاقات رخ داده در فتنه ۸۸ به سمت فیلمسازی کشیده شدیم، چون اصلاً رشته ما مهندسی بود.

■ عمار هم جریان‌ها برخاسته از اتفاقات سال ۸۸ بود. به‌لحاظ همین طور است. اکثر بچه‌های ما در مجموعه آرمان مدیا از دانشجویان دانشگاه صنعتی شریف بودند. ما رفته بودیم مهندس شویم چون رشته‌های مربوط به آن در نزد جامعه برجسته بود. پس ماجرای که در سال ۸۸ رخ داد، فکر کردیم کمبودی اساسی در فضای فرهنگی وجود دارد و بر این اساس سراغ ساخت آثار رفتیم و با توجه به استقبالی که از اولین ساخته‌مان با نام «یزدان تفنگ ندارد» به عمل آمد، تشویق به ادامه کار شدیم. این فیلم که بررسی اتفاقات فتنه ۸۸ بود با اختلاف کمی از آن جریان پخش شد و ما دیدیم این فیلم چقدر می‌تواند اثر گذار باشد. این موضوع حتی باعث شد در مقطع کارشناسی ارشد سراغ رشته‌های انسانی برویم و من وارد رشته سینما شدم. در این میان جشنواره عمار هم توانست به شکل منسجمی این بچه‌ها را جمع کرده و آثارشان را نمایش دهد.

■ به نظر‌تان امروز آثار گذاری هنر می‌تواند از زنده‌تر از رشته‌های دیگر در انتقال مفاهیم باشد؟ احساس نیاز شدیدی برای نمایش حقایق در جامعه وجود دارد و ما دیدیم که می‌توانیم در شاخه‌های هنری موفق‌تر باشیم. همانطور که خدمت‌تان عرض کردم در استقبال از فیلم «یزدان

رویدادها

محمدرحمان نظام‌اسلامی:

صدای دوستی

به رزمندگان امید می‌داد

محمدرحمان نظام‌اسلامی از گزارشگران قدیمی رادیو از خاطرات دوستی و همکاری‌اش با زنده‌یاد مهران دوستی گفت. به گزارش مهر، نظام‌اسلامی بیان کرد: من قبل از هر چیز باید به رادیوی‌ها و اهالی رسانه درگذشت این هنرمند گرانقدر و گوینده رادیو را تسلیت بگویم. سابقه دوستی من با وی به سال ۶۰ و ۶۱ بازمی‌گردد که هر دو در خوابگاه صداوسیما هم‌اتاق شده بودیم و در یک فضا سکونت داشتیم. من سال ۶۱ به‌تازگی کارم را در میدان آرگ در رادیو آغاز کرده بودم و مهران دوستی فردی پرتاثری و فعال در عرصه گویندگی بود. نظام‌اسلامی با بیان اینکه همکاری وی و دوستی از سال‌های پرافتخار زندگی وی بوده است، اظهار کرد: او کارش را به زیبایی بلد بود و در عرصه گویندگی استاد تمام‌عیار محسوب می‌شد و شنیدن خبر درگذشت وی برای ما بسیار سنگین است. این مجری در ادامه به نقش مهران دوستی در رادیو و در زمان ۸ سال دفاع مقدس اشاره و بیان کرد: در آن زمان دوستی در نقش گوینده فعالیت می‌کرد، من هم خبرنگار و گزارشگر بودم. ما ارتباط بسیار خوبی با هم داشتیم و او خود را با همه هماهنگ می‌کرد. ما در مناطق عملیاتی اخبار را منعکس می‌کردیم و او در استودیو اخبار فتح و پیروزی را می‌رساند و امید و انرژی را به ما و رزمندگان در عملیات‌های جنگی بازمی‌گرداند.

خاطرات بنیانگذار یگان زرهی سپاه

برای چاپ آماده می‌شود

خاطرات فتح‌الله جعفری، بنیانگذار یگان زرهی سپاه پاسداران و مسؤول حفاظت از بیت امام خمینی (ره) در قالب یک کتاب، برای چاپ آماده می‌شود. به گزارش مهر، سعید عل‌امیان، نویسنده و پژوهشگر حوزه دفاع مقدس در این باره گفت: بعد از چاپ جلد دوم خاطرات آقای رفیق‌دوست و همچنین جلد سوم کتاب شهید باقری، کتاب جدیدم، «دارس‌وین» نام دارد. این نام مربوط به منطقه‌ای بین بان و سرشدت است. وی افزود: این کتاب مجموعه یادداشت‌های فتح‌الله جعفری را دربر می‌گیرد که آنها را با شیوه گفت‌وگو و مصاحبه شرح و توضیح کرده‌ام. یعنی این کتاب، تلفیقی از خاطرات مکتوب و خاطرات شفاهی آقای جعفری است. او بنیانگذار و فرمانده یگان لشکر زرهی سپاه پاسداران از ابتدا تا آخر جنگ تحمیلی بوده است.

مجید قیصری، نویسنده آثار دفاع مقدس: جنگ برای من هیچ وقت موضوعی کهنه نبوده است

مجید قیصری، نویسنده شناخته شده در عرصه دفاع مقدس به تازگی با مجموعه داستان «کهنان تاریکی» به این ادبیات رجعتی دوباره داشته است. به گزارش مهر، این نویسنده درباره داستان‌های تازه منتشرشده‌اش اظهار داشت: این مجموعه بخشی از یک سه‌گانه داستانی است که با موضوع جنگ، اجتماع و دین نوشته شده و دوست داشتم داستان‌های هر ۳ بخش با هم و در یک مجموعه قرار بگیرد اما به پیشنهاد ناشر در نهایت قرار شد مبدل به ۳ کتاب مجزا شود. وی افزود: داستان‌های این مجموعه به بخش جنگی کار را شکل می‌دهد حاصل فعالیت من در سال‌های دور و دراز گذشته تا به امروز است. قیصری در ادامه افزود: من چه از جنگ بگویم و چه داستانی مانند شناس شامی را بنویسم در لایه زبانی آن دنبال نوعی روایت اسطوره‌ای هستم. این نویسنده افزود: برای من ۲ موضوع وجود دارد که هیچ‌گاه کهنه نمی‌شود: یکی اسطوره‌ها و کهن‌الگوها و دیگری جنگ.

در قالب جشنواره ارتقای کیفیت محصولات نشان ویژه به بهترین محصولات دفاع مقدس اهدا می‌شود

دبیر سومین همایش و دومین جشنواره ارتقای کیفیت محصولات فرهنگی از اهدای جایزه فرهنگی به بهترین محصول تولید شده در حوزه دفاع مقدس خبر داد. به گزارش مهر، دبیر سومین همایش و دومین جشنواره ارتقای کیفیت با اشاره به جزئیات برگزاری این جشنواره گفت: برنامه‌های مختلفی برای افتتاحیه و اختتامیه در نظر گرفته شده است. علاوه بر تقدیر از مقالات برتر، جایزه و نشان ویژه جشنواره ارتقای کیفیت محصولات فرهنگی به بهترین محصول فرهنگی تولید شده در حوزه دفاع مقدس اهدا می‌شود.

